

szempontból a Dunához fűzött csatornatervek a Duna—Tisza csatornától eltekintve nem bírnak nagyobb jelentőséggel.

Dr. Zádor Béla.

Jogélet

Az országos jogászyülés pénzügyi szakosztálya *Benedek Sándor* a kir. Közigazgatási Biróság másodelnökének elnöklete alatt *Nyulászi János* előadásában azzal a kérdéssel foglalkozott, hogy az adó- és illetékügyekben a kivetési és jogorvoslati eljárás reformja kívánatos-e? A tárgyalás alapját *dr. Thury Zoltán*, *dr. Ujlaki József* és *dr. Nagy Dezső Bálint* elaboratumai képezték. Az egyes előadmányok kimerítően, de mindegyik más-más szempözből tekintette a felvetett kérdéseket s ezeket az előadó a saját mindig egyéni, tapasztalatból és tudásból leszűrt tételeivel foglalta kerek egészbe indítványai és javaslatai megtétele alkalmával. A kérdéshez *dr. Huppert Leó*, *Klug Emil*, *Stejszkal Ottó*, *Kégl János*, *Mahler Sándor*, *Mezei Sándor*, *Nagy Dezső Bálint* és *Tihanyi Lajos* szóltak hozzá. A vita a bizonyítási eljárás kiszélesítése, az ügyfélegyenlőség elvének bővebb keresztülvitele és a középfoku pénzügyi bíraskodás kérdései körül forgott.

A szakosztály a teljesülés által utöbb szankcionált alábbi határozatokat hozta:

I.

1. Kerülni kell ugy a kivetési, mint a jogorvoslati eljárás során mindazt, ami által a fél oly kényszerhelyzetbe jut, hogy kénytelen elfogadni a reá nézve igazságtalan kincstári álláspontot.

Az illetékkivetési eljárás során a becslés ne alkalmaztassék ott, ahol az értékmegállapítás a felek megállapodásának alkateleme.

2. A magánfelek ugy a kivetési, mint a jogorvoslati eljárás során hallgattassanak meg, ha azt kívánják, vagy pedig a hozandó határozat reájuk nézve előreláthatólag nagyobb terhet fog jelenteni s az e részben jóindulatu gyakorlat megfelelően tovább fejlesztendő. (H. Ö. 108. §. S. pont és 1927. évi 60.000. Ü. R. 5. §.)

3. A bizonyítási eljárás megfelelően kiegészítendő és tanulmányozás tárgyává teendő, hogy különösen kereset-, jövedelem- és vagyonadó ügyekben a tanuk, szakértök és könyvek általi bizonyítás nem-e lenne szélesebb körben igénybevehető és különösen a könyvek tekintetében, ha azok szabályszerűen vezetettek, azoknak a kincstárra nézve is feltétlen kötelező alapulvétele.

4. Általában kerülni kell mindazt, ami a kincstárt, mint perfelet ellentétbe hozza a kincstárral, mint biróval, ezekre az esetekre a magánfélnek meg kell adni a kellő garanciát, aminek legcélravezetőbb eszköze a polgári és büntető perrendben elfogadott alapelvek alkalmazása. (Ügyfélegyenlőség, iratbetekintési jogosultság, zugirászat kizárása, könyvvizsgálat

felülbírálásának az összes adatok közlése mellett leendő megvitatása, határozat részletes indokolása.)

5. Az elévülés intézménye elismerendő azokra az esetekre is, amidőn a fél részéről az adóköteles tény nem lett bejelentve.

6. Az illetékkiszabási eljárásban szükséges az illetékfizetési meghagyásoknak részletes és kimerítő indokolással való ellátása.

II.

Kivánatos adó- és illetékügyekben a jogorvoslati eljárás olyan reformja, hogy a jogviták a független bíróság kellékeivel megszervezendő elsőbbségi közigazgatási bíróságok elé legyenek vihetők.

Addig pedig, amíg ez nem lehetséges, a jelenlegi adófelosztó bizottságok pártatlan működése megfelelően biztosítandó.

Harmadfokon kívánatos egyenesadó és forgalmi adó ügyekben az ügyfényilvánosság. Értve ezalatt a fél hozzászólási jogát is.

Az Országos Jogászgűyűlés szükségesnek tartja eme határozatával kapcsolatban annak leszűgezését, hogy a közigazgatási jog tárgyában felvetett kérdésre hozott határozat szintén az elsőbbségi közigazgatási bíróságok felállítását kívánja.

Joggyakorlat.

Magyarországon lakó magántisztviselőnek Csehszlovákiából származó javadalmozása általános kereseti adó alá esik. (Közigazgatási Bíróság 10.740/1927. P. szám.)

Panaszos magyar állam területén levő Komáromban lakik, a Cseh-Szlovák területen levő komáromi pénzintézettől kapja a fizetését, mely után az adóhivatal terhére általános kereseti adót írt elő és ezt az adófelosztó bizottság fenntartotta.

Adózó a kereseti adónak törlését kérte azon az alapon, hogy fizetését a Cseh-Szlovák államban kapja és ez után ott adót is fizet.

Ennek a panasznak megállható alapja nincsen.

Az 1924:XXII. t.-c.-be iktatott magyar cseh-szlovák egyezmény 1—5. cikkei bizonyos jövedelmek megadóztatásának helyét külön szabályozzák. Ugyanezen egyezmény 6. cikke viszont az egyéb eseteket szabályozza.

Miután a magánvállalatoktól huzott illetmények adóztatási helyéről az említett 1—5. cikkek nem emlékeznek meg, nyilvánvaló, hogy ezekre a 6. cikk általános rendelkezése irányadó, mely úgy szól: „egyebekben a magyar vagy cseh-szlovák állampolgárok csak abban az államban vonhatók egyenes adók alá, amelyben laknak.“ Nem vitás, hogy panaszos Magyarországon Komárom városban lakik, itteni megadóztatása az egyezmény szerinti helyes. Az is helyes, hogy általános kereseti adó alá vonatott, mert a kereseti adóról szóló H. Ö. 3. §-ának (2) bekezdése szerint a külföldi munkaadótól élvezett illetmény, ha